

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI
TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPITOTTA: VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1964. OKTÓBER. TORONTO, ONT., CANADA. XVII. ÉVF. 10. SZÁM.

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS KÖZPONT CIME:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Az MKCSBK vezetőjének meghatározó cikkét e számunkban újból közöljük.

Uj csillag a Hadak útján

Franciaországban, Strasbourg-Neudorfban, 1964. július 20-án utolsót dobban egy nemés magyar szív és a Hadak Útján fellobbant egy új fényes csillag: vitéz Temesvári Endre m. kir. vezérőrnagy, a m. kir. Csendőrség utolsó Felügyelője meghalt.

Marosvásárhelyen, 1891. január 19-én született és a nagyváradi honvéd hadapródiškola elvégzése után 1910. augusztus 18-án felavatták zászlóssá és beosztották a marosvásárhelyi 22. honvéd gyalogezredbe. Több háborus és békebeli magas kitüntetésnek a tulajdonosa, világháborus kitüntetései alapján vitéz is avatták.

Bánatos, szomorú szívvel és könnybeáldadt szemmel állunk meg élete utolsó állomásán, aminek gyors közeledését az otthoni kommunista börtönök testi és lelki szenvedései okozták csak azért, mert magyar szíve, magyar lelke egészével szolgálta a Magyar Haza, a Magyar Nemzet, a Magyar Nép javát, igazságot és élén állott annak a Testületnek, amely mindig, az Ő vezetése alatt pedig a legnehezebb időkben teljesítette hivatását és Híven, Becsülettel, Vitézül állott helyt azon az úton, azon a vártán, amit életében tanított és személyes példaadásával mutatott.

Mintaképe volt a kiváló magyarnak, a nagyszerű katonának, a magas képzettségű csendőrnek, s így nem volt meglepő számunkra, hogy ezzel az egyéni rátermettségekkel a Sors soronkívül ál-

lította Testületünk élére. Minden cselekedetét magyar szeretet, megértés, bajtársi együttérzés és a becsületes helytállás jellemezte. Ez volt otthon, ez volt a börtönök celláiban, ez volt az emigrációban: ezért gördülnek most végig a fájdalom könnyei minden magyar csendőrracon!

Ott láttuk Őt, mint az I. világháború vitéz katonáját a Székely Hadosztály harcaiban, amikor Erdély megmentésén fáradoztunk, midőn azt a rövidlátás, a tudatlanság és a bosszúvágy ellenségeinknek ajándékozta, később a Csendőrség soraiban, mindig olyan beosztásban, ahol tudását és lelkének magyar virágait hintette az ifjú csendőrnemzedék elméjébe, majd a felsőbb vezetés körében, mint a nevelés és kiképzés irányítóját. Az ország legválságosabb helyzetében Ő az egyesített közbiztonsági karhatalmak parancsnoka, végül a m. kir. Csendőrség legfelsőbb Vezetője.

Sokat dolgoztunk együtt. Ő intett nekem búcsút a börtönök küszöbén, ahova nemsokára követett az erkölcstelenség pribékjei kezében s ahonnan csak 10 év múltán, testben és lélekben összetörve szabadult és látta viszont kétségbeesett családját Franciaországban. Onnan küldötte nekem — közvetlen halála előtt — utolsó üzenetét.

A kényszer hazaszállítást, 1945. nyarán elkerülhette volna, amikor megtudta, hogy az otthoni háborus bűnös listán szerepel. Fia előkészítette a menekülést

Ausztria francia zónájába és könyörögve kérte, hogy menjen vele. Határozottan visszautasította ezt és kijelentette, hogy neki, mint a m. kir. Csendőrség felügyelőjének helyt kell állnia a Testület

tagjainak kollektív felelőségre vonása során. Amikor 13 év múltán a strasbourgi pályaudvaron ismét összeölelkeztek, a fia megkérdezte: „Apám, hát érdemes volt?” Erre azt felelte: „Fiam,

talán nem értem el azt, amit szerettem volna, de helytállással és vallomá-saimmal sok becsületes csendőrt menttettem meg a haláltól. Ha újra kellene határoznom, ismét csak azt tenném, amit tettem.” A börtönből is előbb, 7½ év után kiszabadulhatott volna, ha azt kérvényezi, de nem tette. Azt is érdemes megemlítenem, hogy a népbírósági tárgyalását megelőzően az otthoni újságokban három hónapon át ismételték azon felhívást, hogy jelentkezzenek, akik terhelő adatot tudnak Temesvári Endre „nyilas” vezérőrnagy ellen, de senki sem jelentkezett.

Isten most örökre elszólította, itt hagyta árván családját, hű csendőreit! Szemtanúk írják, hogy kevés olyan jeles szívvel résztvevő gyászmenetet láttak, mint július 24-én Strasbourgan. Közösségünket 12 Bajtárs képviselte Franciaországból, Németországból és Schweizből. Sírjánál dr. Fenyvesi G. Márton, franciaországi kat. missziós lelkész, az ottani magyar emigráció részéről, Ferry Pál fhdgy és Csalá Gyula szakv. bajtársaink a cső. tiszték, illetve altiszték részéről búcsúztatták a kiváló Elöljárót és Bajtársat. Koszorunk nemzetiszínű szalagján ez a felírás volt ol-

vasható: „Szeretettel — hű csendőreid”. A franciaországi cső. Bajtársak külön babérkoszorújának felirata: „Búcsúznak a franciaországi csendőr bajtársak”. „Pour notre chère camerage”. A kelet-franciaországi MHBK. csoportot külön küldöttség képviselte. A küldöttségek mögé sorakoztak fel a magyar ismerősök és barátok koszorúkkal, virágcsokrokkal. Végül a megjelentek a magyar Himnuszt énekelték el.

A gyászbaborult családnak az összes csendőr Bajtársak nevében részvételelet küldöttem.

ISTEN VELED! KEDVES BAJTÁRSUNK, BARÁTUNK, KEDVES VEZÉRÜNK!

NYUGODJ BÉKÉN az idegen földben! Nem térhettél haza a mi Édes Hazánkba, amiért annyit dolgoztál, szentvedtél, meghaltál!

NEMES LELKED legyen a magyarság szószólója ott fent a MAGYAROK ISTENE előtt és TÜNDÖKLŐ VEZÉRSILLAGUNK A HADAK UTJÁN, ahová hű csendőreid követni fognak!

A VISZONTLÁTÁSRA!

vitéz KIRÁLY GYULA s. k. ezds.
a MKCSBK vezetője

Az MKCSBK Vezetőség bemutatkozik:

Kedves Bajtársak!

A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség Vezetősége nevében igaz bajtársi szeretettel küldöm üdvözetemet a nagy világ minden irányába szétszórdott Bajtársainknak abból az alkalomból, hogy az előzőleg bejelentett őrségváltás után mi vállalkoztunk arra a feladatára, hogy tovább visszük a zászlót Híven, Becsülettel és Vitézül!

Önként vállalt feladatunkat igyekszünk úgy teljesíteni, mint azt kiváló Elődeink tették! Testületünk fiatalabb generációjához tartozunk s a jelen túlterhelt munkás hétköznapi után szabad időnkben igyekszünk teljesíteni a feladatot, végezni Világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

Munkánk sokszor fárasztó és nehéz. A százával befutó leveleket kiértékelni, intézkedni, a választ megírni, a Bajtársi Levelet, mint szórakoztató és tájékoztató olvasmányt kiadni, összeállítani, nyomtatni, kipostázni az öt világrész sokszáz címére, elképzelhetitek, mit jelent.

Mi vállaltuk ezt és végezzük önzetlennül, anyagi ellenszolgáltatás nélkül csupán azért, mert a M. Kir. Csendőrség gyermekei vagyunk, egy hajdani nagy és boldog ország közbiztonságának fiatalabb katonái, akiket 1945-ben elsöpört a túlerő, saját szülőhazánkból száműzöttek lettünk, de Nyugaton új hazában megkapaszkodtunk, az új haza törvényes életének építői vagyunk s nem felejtjük

a régít sem! Ezt megérti minden normálisan gondolkozó ember, ez természetes!

Tudjuk azt is, hogy csupán fegyverszünet van, béke még nincs!

Az összetartás saját érdekünk! A MKCSBK nyitott szemmel figyeli a nagy világ eseményeit. A nagy nemzetekhez viszonyítva nem vagyunk számottevőek, de mi egyenes úton járunk, mi szabadságot és nemzeti feltámadást akarunk a Kárpát-medence 14 millió magyarjának! Ha kicsik is vagyunk, halatjuk hangunkat mindenütt, hol szükségesnek látszik önmagunk, a szülőhaza és a szabad Nyugat érdekében.

A másik nagy célunk kapcsolatot tartani Bajtársainkkal a MKCSBK 27 csoportjába és még sok szórványába tartozó azonos világnézetű, azonos nevelésű egy tradíciót őrző m. kir. Csendőrével.

Nem járunk már közel 20 éve egyenruhában, nem hordunk rendfokozatokat, nem őrizzük többé hazánk közbiztonságát. De résztveszünk az emigráns magyar életben, tagjai vagyunk magyar egyházainknak, nemzeti szervezeteinknek. Ápoljuk a nemzeti tradíciókat, együttmaradunk és összetartunk, mert ez saját és közérdek.

Ápoljuk a régi szolgálati tradíciókat, Hőseink és Mártirjaink emlékét, mert ezeket az ellenség által ma is meszállva tartott Magyarország mai vezetői 1945

óta tiltanak és elpusztítottak.

Anyagilag segítjük a rászoruló öreg, rokkant és beteg, valamint munkanélküli bajtársainkat, azok özvegyeit, árváit otthon és az emigrációban.

Szoros kapcsolatban maradunk magyar egyházainkkal és nemzeti szervezeteinkkel, mert ez fontos magyar érdek!

Mint otthon, úgy az emigrációban is vállalva szoros bajtársi kapcsolatban haladunk a honvédek világszervezetével, a MHBK-val, mert ez is fontos magyar és saját érdek! A MHBK a MKCSBK önállóságát nem veszélyezteti, érdekeit nem sérti és az elmúlt évtized tapasztalatai azt mutatják szerte a nagyvilágon, hogy a bajtársi együttműködés a szenvedő Hazára és az emigrációra áldásos!

Szeretjük az emigrációban felnövő ifjúságunkat, erkölcsileg és anyagilag támogatjuk a magyar cserkészmozgalmat és magyar iskoláinkat.

Emigráns magyar Csendőr!

Ezt csináltuk eddig is, mióta átléptük szülőhazánk nyugati határát. Hisszük, hogy célkitűzéseink további folytatása célt és értelmet ad a MKCSBK-nak, mint világszervezetnek további sikeres és áldásos működéséhez!

MKCSBK csoportok! Bajtársi üdvözlőtünket küldjük s az első alkalommal nevezük meg székhelyeiteket, hogy lássátok, valóban világszervezet vagyunk.

A VEZETŐSÉG TISZTELEG ELŐTTETEK:

1. Buenos Aires-i csoport (Argentína);
2. Sao Paulo-i csoport (Brazília);
3. New South Wales-i csoport, Sidney (Ausztrália);

4. Queanbeyan-i csoport, N. S. W. (Ausztrália);

5. South Australia-i csoport, Adelaide (Ausztrália);

G. Mollart (Vic) 1950

7. Western Australia-i csoport, Perth (Ausztrália);
 8. Ausztria-i csoport (Európa);
 9. Linz-i csoport, Ausztria (Európa);
 10. Németország-i csoport, München, Stuttgart, Hildesheim (Európa);
 11. Holland-i csoport (Európa);
 12. Schweiz-i csoport (Európa);
 13. Párizsi-i csoport, Franciaország (Európa);
 14. Tourcoig-i csoport, Franciaország (Európa);
 15. Anglia-i csoport, London (Európa);
 - ✓ 16. Detroit-i csoport, Michigan (USA);
 - ✓ 17. Chicago-i csoport, Illinois (USA);
 - ✓ 18. New Brunswick-i csoport, New Jersey (USA);
 - ✓ 19. Milwaukee-i csoport, Wisconsin (USA);
 - ✓ 20. Pittsburgi csoport, Pennsylvania (USA);
 - ✓ 21. Buffalo-i csoport (MKCSBK-hoz húzók), New York (USA);
 - ✓ 22. Cleveland-i csoport (MKCSBK-hoz húzók), Ohio (USA);
 - ✓ 23. Calgary-i csoport, Alberta (Kanada);
 - ✓ 24. Montreal-i csoport, Quebec (Kanada);
 - ✓ 25. Welland—Port Colborne-i csoport, Ontario (Kanada);
 - ✓ 26. Hamilton-i csoport, Ontario (Kanada);
 - ✓ 27. Torontói csoport, Ontario (Kanada).
- Üdvözetünket küldjük még:
 a caracas-i és valencia-i szórványnak (Venezuela);

a niagara fallsi szórványnak, Ontario (Kanada);

a londoni szórványnak, Ontario (Kanada);

a harrowi szórványnak, Ontario (Kanada);

a windsori szórványnak, Ontario (Kanada);

végül mindazon Bajtársunknak. kik egyénileg tartanak fent kapcsolatot a Vezetőséggel és a Bajtársi Levéllel.

Az MKCSBK legfelsőbb vezetője továbbra is vitéz Király Gyula ezredes úr.

Az MKCSBK vezetősége 8 kanadai bajtársunkból áll, négy tiszt és négy tiszt-helyettes. A 4 tiszt közül kettő jogi és államtudományi doktor, hárman jogvégzetek, egy okl. testnevelési tanár. Mindnyegen elvégezték a m. kir. Csendőrtiszti Tanfolyamokat. A tiszt-helyettes bajtársaink mind a négyen Őrsparancsnokképző Iskolát végzetek. A vezetőségből ketten tagjai a Vitézi Rend-nek és mind a nyolcan tagjai a Szent László Társaságnak.

Miután elmondottuk célkitűzéseinket, melyeket folytatni óhajtunk és ezzel bemutatkoztunk Bajtársainknak, bizalmat kérünk vitéz Király Gyula ezredes úrtól éppen úgy, mint világszervezetünk minden tagjától!

Ha kölcsönös bizalommal kezdjük a munkát, erősek leszünk és értelme lesz!

A magyarok Istene segítsen terveinkben!

Igaz bajtársi szeretettel

a **Vezetőség elnöke.**

Toronto, 1964. szeptember 1.

Húsz éve múlt . . .

(Beszélgetés egy tüzerbajtárral)

1964. OKTÓBER . . . Gyönyörű nap-sütéses vasárnap délben, a kanadai „indian nyár” kellős közepén ülünk a torontói „Pátia Restaurant” fehérabroszos asztalánál . . .

Szemben velem a tulajdonos: Szállási Márton, 43 éves kanadai magyar, ki most a vendéglői szakmában keresi az emigráns kenyeret . . . Nevetve nézünk össze, úgy érezzük, régi ismerősök vagyunk, pedig sohasem találkoztunk eddig az életben, legalább is nem tudunk róla . . .

Rátérek mondanivalómra: — „Mondd csak pajtás, igaz, amit a torontói csendőr bajtársak beszélnek, hogy Te is ott voltál a vereckei csatában 20 évvel ezelőtt?”

— „Hát igen, — jön a szerény válasz —, én is ott voltam, mint 23 éves tart. tüzer zászlós, éppen soron voltam és kötelező katonai szolgálatomat teljesítettem, immár háborúban. Az I. Gépvontatású Közepes Tüzérsztály kötelékében, mint osztály felderítő tiszt valahol állásban voltam a Vereckei szorosban. Egy szikla mögött álltam s távcsővel figyeltem az előttünk fekvő kopasz dombot, melyet az imént kapott parancs szerint egyik alakulatunk vissza kellett foglaljon az ellenségtől s a mi tüzérsztályunk feladata volt tüztámogatást adni a támadáshoz. Nem kellett sokáig várnom, a támadás meg is indult!

Jó pár kilométer távolságról csak azt láttam, hogy kb. egy századerőnek fele támad, rohan előre, a másik fele fedezi

magát és mozdulatlan. Pár perc múlva szerepcsere következett, a támadók lapultak a földhöz s a másik rész rohamozott. Mint gyakorlott frontkatona, ki már több éves haditapasztalattal rendelkezett, a sorozatfegyverek porzását láttam a tetőn, mely az ellenségen feküdt. Azok az emberek óramű pontossággal hajtották végre a legnehezebb és legveszélyesebb gyalogsági feladatot: magaslat birtokbavételét rohammal! Alig teltek 5 perc, a támadók megközelítették a dombtetőt s felharsant a hajrá, amit még itt a tüzerfigyelőben is hallottunk néhány másodperc múlva. A magyar csapat elérte a dombtetőt és villámgyors, fergetegszerű rámenéssel birtokbavette. Az egész háborúban alig láttam még egy ilyen tökéletesen végrehajtott és sikeres támadást!

Ekkor hirtelen osztályunk ütegei zárótüzet adtak le a kopasz domb mögé, hogy az ellenséget lekössük és megakadályozzuk az ellentámadást, támogassuk a magyar csapatot a magaslaton való zavarmentes berendezkedésében. Zárótüztünk után jelentettem a tűz fekvő elöljáró parancsnokomnak és a beszélgetés után csupa kíváncsiságból megkérdeztem, hogy kik voltak ezek a nagy-szerű fiúk?

A válasz tömören csak két szó volt s míg élek megjegyeztem magamnak: — „Az ungvári csendőriskola!” —

Sajgó, fájó örömmel, 20 év távlatának gyászában hallgattam Szállási zászlós úr elismerő szavait . . . Egy honvéd bajtárs így emlékezik ekkora hosszú idő

után . . . A visszaemlékezés hatása alatt ennyit tudtam hozzátenni:

— „A háborúban, életveszélyben, melyben mi is oly gyakran voltunk, oly jó érzés volt tudni, hogy piroshajtókás tüzér bajtársak szeme, figyelme rajtunk van. A kopasz domb a Buzsora volt, a rohamot október 9-én délelőtt az 1. századunk hajtotta végre Láczy Szabó László fhdgy parancsnoksága alatt. A rohammal a század az Árpád-vonal egy szakaszát foglalta vissza 12 óra után a betört ellenségtől, mely során igen sok csapódásunk esett, köztük Sarudy László zászlós is. Tudomásunk szerint akkor fordult elő először, hogy csendőrt, Tárjáni Bertalan őrmestert Arany Vitézsé-

gi Érem-re terjesztette fel a honvéd zljpk. a roham sikeres végrehajtásáért. A hősi halált halt zászlós lovagkeresztet kapott. Ma ott fekszenek jeltelen sírban a völgyben, egy kis tisztáson, óriásfenyők árnyékában a csodás magyar Kárpátokban!” —

A beszélgetés végére megettük a finom ebédet is. Felálltam és meleg bajtársi kézszorítással búcsúztam Szállási Mártontól azzal, hogy köszönjük az egykori tüztámogatást, most majd mi csendőrok leszünk jó támogatók egy derék honvédbajtárs vendéglőjében, ha jó ebédre, vagy vacsorára vágyik a gyomrunk . . .

Kövendy Károly

HIVEN — BECSÜLETTEL — VITÉZÜL

MINDHALÁLIG!

A Magyar Vitézi Rend

A magyar történelem legdicsebb századaiban: az Árpádok, Anjouk, Luxemburgiak és a Hunyadiak korában virágoztak különféle „Lovagrendek”, így különösen a „Szent György

Lovagrend”, más néven „Aranysarkantyús Vitézek Rendje”, majd a „Sárkányos Lovagrend” intézménye.

Az első világháborút követő gyászos időkben merült fel honvédelmi és nemzetfenntartó erőink fejlesztésére, a régi magyar intézményeink felújításának és újjászervezésének gondolata.

Az akkori kor követelményeinek és viszonyainak megfelelően alakult meg az 1920. VIII. 10-én kelt 6650/1920. sz. min. elnöki rendelettel engedélyezett „Vitézi Rend”, melyet az 1920. évi XXXVI. tc. 77-ik szakasza megerősített.

Eszerint a VR a magyar állam által elismert önálló rend, melynek alapgon dolata a kard és eke eszméje.

A VR első főkapitánya vitéz nagybányai Horthy Miklós volt, aki annak idején első számú vitéznek avatta vitéz József tábornagy, királyi herceget, a legendás népszerűségű hadvezért.

A Vitézi Rendet — amely a fentiek szerint az ősi magyar intézmények folytatásaként alakult — a II. világháború utáni idegen befolyás és a magyar közjogi felfogással össze nem egyeztethető forradalmak, otthon szétrombolták.

A VR alapításának 40-ik évfordulóján

az emigrációban élő rendtagok a nemzet iránti köteleességüknek tartották a rend felélesztését a változott emigrációs időkbe is beilleszthető eszméi alapján, hogy ezután a rendet egy szabad hazá számára és egy független nemzet javára átmentsék.

Államfői hatalom nem lévén, sokszáz vitéz rendtársunk a világ minden részéből általános szavazás útján megválasztotta a VR előírt alkotmányozó székét: a Vitézi Szék-et, amely aztán a VR határozmányainak megfelelően v. József tábornagy, kir. herceget megválasztotta a Vitézek Főkapitányának.

A Vitézi Szék 1960. szept. 10 és 11-én Regensburgban alakuló ülést tartott és megköszönve a rendtársak bizalmát megkezdte működését.

A VR előírt célkitűzése az emigrációban is betartandó. A cél változatlanul az ősi nemzeti erények és hagyományok ápolása. A VR pártok felett álló közösség lévén tagjai pártpolitikai befolyásuktól mentesen kötelesek a rend céljait szolgálni. A vitézek számára minden tekintetben csakis a nemzet egyetemes érdekei lehetnek irányadók. A VR elvárja összes tagjától a rendi cselekvés szolidaritást.

A Vitézi Szék elhatározta, hogy a VR fennmaradása érdekében tagjai sorába felvesz arra érdemes, kiváló férfiakat, akik a VR szabályainak megfelelően a világháborúkban, forradalmak és szabadságharc idején egyéni vitézségükkel, vagy kimagasló nemzethű szolgálattal tüntek ki, valamint az elesett hősök

és vitézek várományosait, ill. autódait.

A VR-be való felvételt két vitézi rendtárs ajánlásával lehet kérni, amit az országos, ill. földrész vezetők elbírálva a VSZ-hez felterjesztenek. A kérvényeket hadművelési szempontból egy hármask. bizottság bírálja el és a felvételre a VSZ-nek javaslatot tesz.

Vitéz József, tábornagy, királyi herceg 1962-ben bekövetkezett halála után a rendtagok szavazás útján vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredest választották meg a vitézek főkapitányává.

Emigrációs Vitézi Rend-be II. világháborús fegyvertényeik alapján a következő csendőr bajtársak kerültek felvételre:

Maczky László szds, B. M. 20.

Szathmáry Károly szds, ungvári tanzlj.

Török Bertalan v. törm., ungvári és nagyváradai tanzlj.

Földes Domonkos szakv., ungvári tanzlj.

Juhos Imre szakv.

Szabó Árpád őrm., közl. oszt.

baranchi Tamáska Endre szds, 24 ho.

Tavassy Lajos ezds., táb. rend.

Raffai János őrm., ungvári tanzlj.

Emes László szakv., galántai cső. zlj.

Csapó András szds., közp. ny.

Lajtaváry László szds.

Mint várományosok kerültek felvételre:

Pressé Leó tanár (néhai vitéz Baky László őrgy. veje), Szathmáry Kara, kö-zépisk. tanuló.

A VR-be való felvétele folyamatban van Tarnócy Gyula fhdgy bajtársunknak, ki a II. világháború folyamán a 20-ik honál teljesített vitéz és bátor magatartásáért a m. kir. Csendőrség tagjai közt a legmagasabb kitüntetést érdemelte ki, a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét hadidíszítménnyel és kardokkal.

Felvételre mindazon bajtársaink számításba jöhetnek, kik tisztelnél a Signum Laudist kétszeresen, legénységiek-nél a Magyar Nagyezüst Vitézségi Érmert megkapták, vagy a felterjesztést hitelt érdemlő módon igazolni tudják.

Fentiek lépjenek érintkezésbe illetékes országuk VR-i szerveivel.

Az emigrációs Vitézi Rendet 1962-ben nagy elismerés érte, a Magyar Honvédelmi Tanács javaslatára a Nemzetközi Heraldikai és Geneológiai Kongresszus elismerte a Vitézi Rendet, mint önálló és független magyar katonai lovagrendet, Nyugat-Németország és az USA pedig bejegyezte és számára működési engedélyt (chartert) adott. (VR. tájékoztató, Hadak Utján, MSZM tájékoztató.)

Beszámoló kanadai csoportjaink munkájáról

Mikor a Kanadába kivándorolt emigráns csendőr bajtársaink egymásrataláltak és 13—15 évvel ezelőtt a MKCSBK szellemében lakóhelyük kis közösségeit, csoportjait, szövényeit megszervezték, a mindennapi kemény munka és a biztosabb jövő kiharcolásáért folytatott élet mellett a hétvégeken arra is találtak időt és módot, hogy összejöjjenek és az új ország adta körülményeik mellett a bajtársi élet elveit lefektessék.

Érdekes, hogy utasítás nélkül, a csendőr szívekből fakadó szellem révén az egész világon szétszórva ugyanazon elvek mellett kezdték bajtársaink munkájukat. Ennek két legfontosabb pontja volt: 1. felkutatni az emigráns bajtársakat; 2. anyagilag segíteni a rászorulókat, a betegeket, magyar intézményeinket, a cserkészmunkát stb.

Ma, amikor a MKCSBK fennállásának 15-ik évfordulójáról emlékezünk, önvizsgálatot tartottunk, hogy vajon jó munkát végeztünk-e.

Vezetőségünk elnökének módjában volt betekinteni a kanadai csoportjaink pénztárkönyvébe és onnan néhány érdekes adatot kihúzni. A bajtársak felkutatása, egymás megismerése után a főcél a segítőkészség maradt. Nézzük, mit tettek kanadai bajtársaink?

Kezdetől fogva anyagilag támogatták a tengerentúli rászoruló, munkanélküli bajtársakat, a beteg, sebesült és rokkant csendőröket, a magyar egyházakat, a magyar iskolákat, a cserkészmozgalmat és más fontos nemzeti intézményünket. Anyagilag segítették a szülőhazában élő özvegyeket, árvákat, ártatlanul börtönt

viselt bajtársainkat, a csendőr édesanyákat. Egyszóval a rászorulókat és a magyar emigráns intézményeket. 100 számra őrünk megható köszönő leveleket!

Az elnök kiváló munkát állapított meg és azt most nyilvánosságra hozzuk a számok hasábjain keresztül. Kanadai csoportjaink a pénztárkönyvek adatai szerint a következő összeget fordították megalakulásuk óta a fenti célokra:

Welland—Port Colborne-i csoport	\$ 818.48
Hamiltoni csoport:	\$ 1.072.38
Montreali csoport:	\$ 1.350.00
Calgaryi csoport:	\$ 3.474.00
Torontói csoport:	\$12,112.09
<hr/>	
Osszesen:	\$18,826.95

A kimutatás nem teljes, mert időközben a Niagara Falls, Ont.-csoport megszünt, az idevonatkozó adatok nem állnak birtokunkban. Az egyéni segítő és közvetlen küldeményekkel együtt érzésünk szerint kanadai bajtársaink segítő-készsége meghaladta a \$20.000-t.

A welland—port colbornei, hamiltoni, montreali és calgaryi csoportjaink formán kizárólag bajtársi és egyéni adakozással érték el a fenti összeget, míg a torontói csoport kihasználva az adott lehetőségeket, a csendőr bálók, vacsorák rendezésével a csendőr barátokat is bevonták az akcióba, a felejtethetlen jó magyaros multságok erkölcsi sikere mellett nem remélt anyagi sikereket is értek el!

Az MKCSBK vezetői a fentiek tudatában őszinte szívvel **kanadai Bajtársainknak** legteljesebb elismerésüket fejezik

ki és kanadai Csoportvezetőinknek, kik e feladatot kezdettől fogva felváltva teljesítették, a legmelegebb gratulációikat küldik. Névszerint a következő Bajtársainkat illeti önzetlen munkájukért a legnagyobb elismerés:

Dr. Szalontai Sándor, torontói csoportvezető, vitéz Csepregi István, torontói csoportvezető helyettes és Rákóczi János, a torontói csoport pénztárosa.

Az MKCSBK, mint világszervezet a fenti kiváló munkáért tiszteleg!

A Szent László Társaság

A Szent László Emlékbizottság égisze alatt alakult meg 1963-ban Németországban. Szent László király mindenkor eszményképe volt a magyarságnak. Kimagasló képviselője volt a keresztény magyar lelkiségnek, a legendás magyar bátorságnak és bölcs hazaszeretetnek (1040—1095).

A nemzet már életében szentnek tisztelte. Hőstetteiről, cselekedeteiről legendák keltek szárnyra. Halálakor a nemzet apraja, nagyja úgy síratta, mint ha tulajdon édesapját vesztette volna el. Amikor 1192-ben fényes ünnepek között oltárra emelték, az egybegyűlt sokaság fényes csillagot látott kigyulladva a biharváradai székesegyház felett. Nem csoda hiszen Szent László olyan hatalmas, lenyűgöző egyéniség volt, hogy nemcsak életében gyakorolt döntő befolyást a nemzet és az ország sorsára, hanem halála után is hosszú évszázadokon keresztül. Szent István és elődei csak a keresztvíz alá hajtották az „öregített” magyart, de valójában és lélekben kereszténnyé Szent László tette. Mondába illő vitézségével és életszentségével ő keresztelte meg és tette Krisztus

követőjévé a vad és nyakas magyar vitézt.

A költők és művészek a mai napig sem fáradtak bele tetteinek dicsőítésébe. Róla zengtek legszebb középkori himnuszaink és fohászaink. Róla énekeltek a regösök, szobrokat állítottak neki, a templomok falára freskókat festettek róla, biharváradai sírjához tömegével zarándokoltak királyok, nemesek, jobbágyok; országos perekben sírja felett döntöttek, a vitézek „Szent László Segíts!” kiáltással rohantak az ellenségére.

A magyarságban évszázadokig élt a hit, hogy a magyarok Istene a magyarokat Szent László közbenjárására nemzeti küzdelmeiben megsegíti. A székely katonára is hitt abban, hogy a székelyek patrónusa, valahányszor veszélyben forog a maroknyi székely nemzet, felkel biharváradai sírjából és csatabárdjával verj szét minden ellenségét. Tisztelete a túlnyomórészt protestáns lett Erdélyben továbbra is megmaradt. Szent László felekezetre való tekintet nélkül a Kárpát-medence szittyáinak vezére. Bihari és székely népe ma is Tőle, Erdély pat-

rónusától várja sorsának jobbrafordulását, akárcsak mi, hazátlan, idegenben hányódó magyarok, hisz Ő is hontalanságban született, ezért Ő a hontalan magyarok védőszentje.

1849 után sokezer magyar élt hontalanságban, de „nem lelé honját hazájában sem”. Ez adta a gondolatot, hogy 1861-ben nagykárolyi Károlyi István gróf kezdeményezésére s a magyar püspöki kar hozzájárulásával megalakuljon a Szent László Társulat.

Scitovszky János bíboros — az akkori magyar hercegprímás — a római Szent-széktől kérte a Társulat elismerését és mindkét nembeli tagjainak egyházi privilégiumokban való részesítését. IX. Pius pápa őszentsége 1863. március 13-án kelt apostoli Breve-jében a Szent László Társulatot elismerte, tagjai részére megnyitotta az égi kincstárat azzal az indokolással, hogy „a legnemesebb magyar nemzet java és üdve leginkább szívükön fekszik”. Ezt „örök emlékeztet-re” kihirdette, ezzel a társulat souverain jellegét nyert.

A tragikus kimenetelű II. világháború befejezése után a magyarság százezrével került hontalanságba. A hazátlan magyarok számát nagyban növelte az 1956. október 23-án kezdődött szabadságharc vérbefojtása, amikor ismételten sok-sok ezer magyar volt kénytelen elhagyni hazáját.

A Szent László Társulat hazai földön ma nem működhet, pedig sohasem volt áldásos működésére nagyobb szükség, mint ma. Ezért azok a magyarok, akik Szent László Lovagkirályban ma is eszményképüket látják s eszméjét élni akarják, elhatározták, hogy a Szent László

Társulatot felújítják a hontalanságban, azaz pótlására korszerűbben, felekezetileg osztatlanul megszervezik.

A **Társaság célja**: A legkiválóbb magyar, a legnagyobb államfő, a leghősebb hadvezér s csodatevő katonaszentünk: árpádházi Szent László Lovagkirály szellemében a keresztény magyar erkölcs, az ősi magyar hagyományok, hősi életszemlélet és hazaszeretet ébrentartása, a többezeréves multunk és kultúránk terjesztése és átmentése a jövőre, az elesett magyarok testi-lelki felkarolása. Lankadatlan küzdelem a történelmi keresztény Magyarország állami egységének helyreállításáért és örök megtartásáért.

A **Társaság eszmei székhelye**: Aachen (Németország), ahol Szentkirályunk csontereklýeit őrzik.

A **Társaság jelmondata**: Cum Deo pro Hungaria et Hungaris.

A **Társaság fohásza**: Szent László Segíts!

A **Társaság jelvénye**: a szumir napra helyezett ősi Karul (turul) madár, a feje felett a dicsfényben úszó Szent Koronával, mellén a kettőskeresztes és hét-sávós pajzsokkal, karmaiban vízszintes helyzetben a legendás Isten kardjával.

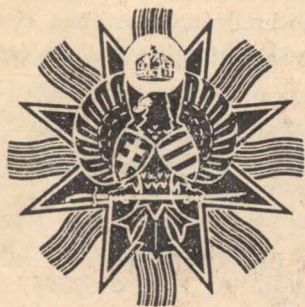
A **Társaság színe**: piros-fehér.

A **Társaság**: souverain.

A Szent László Társaságba tagként bekerülni **csak meghívás alapján** lehetséges. Alapfeltétel a magyarságért végzett önzetlen, áldozatos és eredményes munkálkodás az emigrációban. Ez a munkálkodás lehet egyházi, egyesületi, ifiúsági tevékenység, vagy más, rendkívüli szolgálat a magyarságért.

Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc ve-

zérezredes úr, a Szent László Társaság kormányzója a magyarságért és Magyarországért végzett kiváló szolgálatok elismeréseképpen Szent László Lovagjává avatta a következő csendőr bajtársainkat:

vitész Maczky László szds;
vitész Szathmáry Károly szds;
vitész Porpáczy Jenő alez;
vitész baranchi Tamáska Endre szds;
Dr. Szalontai Sándor fhdgy;
Deme Lajos szds;
vitész Csepregi István tórm;
Szövetes Sándor őrm;
Dr. Mészáros József hdgy;
Enyedy László főtórm;
Seregélyes Márton főtórm;
Gérus István őrm;
Suller János szakv;
vitész Török Bertalan v. tórm;

kovási Bretán Sándor szds;
Szabó Sándor tórm;
Rákóczi János főtórm;
Horváth Béla tórm;
Simon Imre tórm;
Kolozsváry Zsigmond szakv;
vitész Csapó András szds;
Kiss Károly őrm; végül, mint csendőr hozzátartozót

Dr. Solymos Józsefné Baky Klára.

A Szent László Társaságba több bajtársunk felvétele folyamatban van.

A magyar ügyben kiváló eredményt elért érdemes bajtársainkat a területvezetők hozzák felvételre javaslatba közvetlenül a Szent László Társaság főszéktartójához: vitész Maczky László szds, 7—S Bad Cannstatt, Zuckerbergstr. 123, West-Germany, Europe.

★

Az emigrációban és bajtársi életünkben a volt rendfokozattól függetlenül mindnyájan egyformák és egyenlők vagyunk. Kitüntetések adományozásánál a volt rendfokozatok használata azt jelenti, hogy mi csendőrök elért rendfokozatunkra mindig büszkék vagyunk, azt értékeljük és attól bennünket soha senki meg nem fosztott.

164. szám

1964.

DICSÉRŐ OKIRAT

Hivatalos lapunk és bajtársi közlönyünk: a Bajtársi Levél szerkesztése körül önként és önzetlenül, rajongó hazaszeretetből vállalt, a Testület- és a bajtársak érdekében, 16 éven át végzett, példatadó honleányi, kiválóan értékes, eredményes és áldozatos munkásságával szerzett elévülhetetlen érdemeiért

NEMZETES ASSZONYNAK

Közösségünk nevében és a magyar feltámadás megingathatatlan hitében a leg-hálásabb köszönetemet, a legteljesebb elismerésemet és dicséretemet fejezem ki.

Nyugaton, 1964. évi szeptember hó 25-én.

Nagyságos és Nemzetes

vitéz Karsay Jenőné sz. Gerencsér Lily Urnőnek
a MKCSBK. tb. tagjának

vitéz KIRÁLY GYULA
a MKCSBK vezetője
Utrecht

163. szám

1964.

DICSÉRŐ OKIRAT

Hivatalos lapunk és bajtársi közlönyünk: a Bajtársi Levél szerkesztése, közösségi életünk életrehívása és fejlesztése, a bajtársi szellem ápolása terén, önként vállalt és önzetlenül, csupán izzó hazafiúi lelkesedésből, a Testület- és a bajtársak iránt érzett szeretetből, 16 éven át végzett kiválóan értékes és eredménydús munkássága és ennek során tanúsított áldozatkészsége ált. szerzett hervadhatatlan érdemeiért

ALEZREDES URNAK

Közösségünk nevében és a magyar feltámadás rendületlen hitében legbennsőbb hálámat, legteljesebb elismerésemet és dicséretemet fejezem ki.

Nyugaton, 1964. évi szeptember hó 25-én.

vitéz KIRÁLY GYULA
a MKCSBK vezetője

Nagyságos és Nemzetes

Vitéz Karsay Jenő
m. kir. csendőr alezredes úrnak

Utrecht

Hírek, közlemények, szerkesztői üzenetek

A Kanadai Magyarok Szövetsége júniusban hozta a magyarság tudomására, hogy a budapesti kormány tárgyalások felvételét kérte a kanadai kormánytól kereskedelmi és diplomáciai kapcsolatok felvételére vonatkozóan.

A Kanadai Magyarok Szövetsége rendkívüli igazgatósági gyűlésén tárgyalta meg a hírt és arra a megállapításra jutott, hogy a kanadai magyarságnak nem emiatt módjában megakadályozni az események bekövetkezését. A diplomáciai kapcsolatok felvétele után a kommunista magyar külképviselet mindent meg fog próbálni, hogy a kanadai magyarsággal érintkezést találjon és a magyarokkal kapcsolatba léphessen. A Szövetség álláspontja az, hogy ne álljunk szóba a magyar követséggel és annak képviselőivel és ne tegyünk semmiféle nyilatkozatot számukra.

Az eseményekkel kapcsolatban Bajtársi Közösségünk és a Szent László Társaság kanadai szóróványa memorandumot küldött Lester B. Pearson kanadai miniszterelnök és Paul Martin külügyminiszter uraknak. A memorandumot a kanadai MHBK főcsoportvezetőség fogalmazta és az összes MHBK csoportok megküldték a fenti kanadai államférfiaknak.

A memorandum szövege a következő volt:

„Számunkra nyugtalanító az a hír, hogy a kanadai kormány elismeri a jelenlegi magyar kormányt. Mivel Magyarország a Szovjetunió egyik rabnemzete, feltételezhetjük, hogy ezzel a lépéssel Kanada szentesíti a függetlenség

és az emberi jogok kegyetlen sárbatiprását.

Ugy érezzük, erkölcsi kötelességünk a kanadai kormányt arra kérni, hogy a diplomáciai felvétel szükségszerűen biztosítsa az emberi jogokat Magyarországon. Több, mint valószínű ezt a belügyekbe való beavatkozás címén elutasíthatja az orosz-magyar politikai vezetés.

Szükséges, hogy a magyar kormány

1. Törölje el a rendeletet, mely hivatalosan engedélyezi a magzatelhajtást, ami semmi más, mint a szovjet által sugalmazott nemzetirtás.

2. Vessen véget a politikai üldöztetéseknek.

3. Hozassa haza a sokszázezer magyar állampolgárt, akik még ma is a szovjet koncentrációs táborokban sinylődnek.

A népek önrendelkezési jogának kérdése (nemzetközileg ellenőrzött szabad választások) nem tárgyalhatók itt, mert ez a jelenlegi magyar kormány hatáskörén kívül esik.

Amennyiben a magyar kormány elutasítaná a fent említett kérdések tisztázását, akkor a jelenlegi közeledés semmi más, mint propaganda porhintés a szabad világ felé valutaszerzési célokkal, amely csak erősítené gazdaságilag a változatlan kommunista veszedelmet.

Örömmel szeretnénk látni, hogy a kanadai kormány igyekezete nem lenne hiábavaló.

Reméljük továbbá, hogy a magyar probléma szélesebb körökben megértésre talál Kanadában, mert a magyar nép fennmaradása nem kenyér, hanem a szabadság kérdése.”

Pearson miniszterelnök és Martin külügyminiszter urak értesítették a memorandumok küldőit, hogy megkapták a leveleket, melyek a kanadai magyarság nyugtalanságát fejezték ki a diplomáciai kapcsolatok felvétele miatt és üzenték, hogy a memorandumok tartalmát megjegyezték maguknak.

★

A kanadai királyi külügyminisztérium hivatalosan közölte a Bajtársi Közösségünkkel, hogy a magyar kormány kiküldöttei előzetes tárgyalásokat folytattak Ottawában gazdasági egyezmény kötése és diplomáciai kapcsolatok felvétele tárgyában. A külügyminiszter értesítése szerint kanadai szervek csak akkor tárgyalnak érdemlegesen a magyar szervekkel, ha előbb a magyar kormány teljes anyagi kártérítést ad mindazoknak a kanadai állampolgároknak, kik 1945-től kezdve a mai napig a magyar kormány részéről vagyoni kárt szenvedtek. (Magánvagyon, ház, földbirtokok kisajátítása és kolhozba kényszerítése stb.).

Az értesítés szerint csak azok a kanadai magyarok jöhetnek számításba, akik az 1946-os békekötés idején már kanadai állampolgársággal rendelkeztek.

Igy a kártalanításra csak öregkanadás bajtársaink folyamodhatnak a külügyminisztérium által kiadott kérdőíveken. A kérdőívek beküldési határideje 1964. december. A vezetőség csoportjainkat a fentiekre vonatkozóan időben kiértesítette.

★

Vitéz Király Gyula ezds úr, a MKCSBK vezetője az alábbi közlemény közhírré

tételét kérte: „A MKCSBK vezetője a B. L. 7—8 összevont számában kihirdetett dicséretet érvénytelenítette és a vonatkozó Dicsérő Okiratot megsemmisítette”.

★

Halálozás. A B. L. utolsó európai számában olvashattuk a szomorú hírt, hogy Gábor Áron ágyuöntő székely szabadsághős késői unokája: Gábor Péter ny. alezredes bajtársunk 78 éves korában, július 13-án Debrecenben tragikus körülmények közt hirtelen elhunyt.

Demeter Mihály szkv. főtörzsőrmester bajtársunk hosszas szenvedés után f. évi május 10-én Egerben elhunyt 84 éves korában.

Demeter főtöm bátyja volt Demetrovits Dezső szds bajtársunknak, mély gyászában igaz bajtársi szívvel mi is osztozunk.

Ugyancsak együttérzésünket tolmácsoljuk Zoltay Miklós hdgy bajtársunknak, kinek bátyja: Zoltay János vk. százados hosszas betegség után Buenos Airesben elhunyt. Zoltay vk. szds volt a vezérkari főnöke a II. világháború végén szerepet játszott legendás „Hunyadi Hadosztály”-nak.

★

Kerestetés.

Keressük Szőke Ferenc őrm-t, ki a tótkomlói őrsön volt próbacsendőr, továbbá Bérczes (Babits) Ágoston és Kovács Ferenc szkv. bajtársainkat. Utóbbiak a muraszombati szárnynál szolgáltak utoljára. Címeik közlését kérjük: Coloman Tóth (tőrm), 639 Malvern Road, Ardmore, Pa., USA címre küldeni.

★

Többek érdeklődésére közöljük, hogy

a Bajtársi Levélnek nincs meghatározott előfizetési díja, annak megjelentetésére ki—ki annyit áldoz, amennyit neki lapunk megér. Igyekeznünk fogunk a B. L.-t Kanadában két havonta megjelentetni. Ha az anyagiakban hiány mutatkozna, akkor még ritkábban fog lapunk megjelenni.

Cikkeket kérünk! Érdekes szolgálatok leírását, tanulmányos nyomozásokat, helyi híreket, melyek bajtársaink összességét érdeklik, háborús élményeket, a csendőrgyermek híreit, bajtársi összejöveteleket, ünnepek beszámolóját stb.

★

MKCSBK piknik Hamiltonban.

Bajtársi Közösségünk hamiltoni csoportja 1964. szept. 6-án a hamiltoni tetőn Suller János szakv. bajtársunk kertjében családi jellegű, jólsikerült nyári összejövetelet rendezett, melynek keretében 3 hamiltoni bajtársunk (Gérus István, Suller János és Szövetes Sándor) átvették a Szent László Társaság díszokleveleit és kitüntetésait hosszú magyar egyházi szolgálataik elismeréseképpen, ugyancsak a fenti elismerést személyesen vette át Szabó Sándor törm. bajtársunk és montreali csoportvezetőnk. Bajtársi életben felmutatott kiválóan eredményes munkásságáért. Az összejövetelel megjelent a Szt. László Társaság kanadai széktartó helyettese is: dr. Csery C. Mihály, az „Északi Fény” szerkesztője, ki beszédében hangsúlyozta, hogy az emberiséget újabb borzalmas katasztrófával fenyegető és egyre bonyolultabb világpolitikai helyzetet nem lehet folytonos „béke, béke!” szólamokkal sem kendőzni, sem kiküszöbölni. Az Igazság érvényesítése nélkül nincs bé-

ke! Az igazság és hamisság egyre ádázabb harcából senki se vonhatja ki magát, valamelyik oldalra állnia kell és szorosan felzárkózni bajtársaihoz. A Szent László Társaság kipróbált, sok nehéz küzdelemben forgott Bajtársak szövetsége, akik tevékenységükben az „egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók” állítást a feladatainkhoz még inkább illő „mindegyiknél jobbak vagyunk” célkitűzés jegyében akarják folytatni. (É. F.)

★

Szabó Sándor törm. bajtársunk, a montreali MKCSBK csoportvezető felajánlotta, hogy kellő érdeklődés esetén „fotórovatot” nyit a B. L. hasábjain. Fényképészeti szakismeretek, tanácsadás, technika kérdésében szívesen áll a bajtársak rendelkezésére.

★

Erdélyi emlékek.

A régi osztrák—magyar monarchia egyik leghíresebb ezrede volt a székelyudvarhelyi cs. és kir. 82-ik „Vasszékely” gyalogezred. A világháború folyamán az ezred háromszor semmisült meg és szervezték újjá. Horthy Miklós könyvében kétszer említi a vasszékely ezredet, mely a hősiesség és áldozat csodáit adta a harctereken a híres somogyi „Rosseb” bakákhoz, vagy a pesti 32-esekhez stb. hasonlóan.

★

Az ungvári csendőr iskolán 1942-ben és 43-ban kétszer székely próbacsendőr volt rangelső. (Nagy Mózes és Kovács Áron szakaszvezetők.)

★

Az emigrációban élő és a magyarságért végzett kiemelkedő, önzetlen mun-

káért sok esetben Bajtársaink elismeréseket, kitüntetésekét kapnak. Leszögezni kívánjuk, hogy egyik bajtársunk sem azért dolgozik magyar ügyben, hogy elismerést és kitüntetést kapjon, de ha már ilyen éri, azt örömmel és büszkén elfogadja, mint munkássága írásos és külső emlékét.

★

Kőrösy József hdgy bajtársunk a múlt esztendőben B. A. degree-t (tanári oklevelet), Zoltay Miklós hdgy bajtársunk pedig P. Eng. (okleveles mérnök) oklevelet nyert. Mindkét bajtársunknak szív-ből gratulálunk!

★

A csendőr gyermekek iskolai eredményekkel tűnnek ki gyakran az emigrációban és büszke örömmel olvassuk neveiket az angolnyelvű újságokban. Az ő eredményeik a legjobb magyar nemzeti propagandához tartoznak!

Az idén a következő neveket jegyeztük meg:

Kiváló osztályzattal végezte a korának megfelelő elemi osztályt: Szelei László (Calgary) és Szegedy Eszter (Toronto, cső. unoka), Fabó András (Citizenship Award, Calgary), Szabó Krisztina (Calgary), Fazekas Antal (Calgary).

Kiváló osztályzatot nyert a középiskola megfelelő osztályában: ifj. Seregélyes Márton (Hamilton), Kiss Anikó (St. Catherines), Szathmáry Tünde (Welland).

A torontói egyetemen folytatják tanulmányaikat: Simon Zsuzsanna (Port Colborne), Szathmáry Emőke (Welland), az albertai egyetemen: ifj. Kiss Gyula (Calgary).

Mint volt katonák és csendőrök, szakemberek vagyunk a gyaloglás és annak teljesítményei körül. A portyázó cső járőr óránként 2 kmt-, a gyalogos csapat 4 km-t, erőltetett menet esetén 6 km-t tud megtenni.

A múlt évben a Niagara félszigeten Welland környékén a 17 éves Szathmáry Kara 10 km-es órátlagot hozott ki az 50 mérföldes (80 km-es) távgyaloglásban. Kara 7 óra 58 perc alatt gyalogolt 80 km-t, teljesítményét a rádió és az újságok méltatták. Ha találkoztok vele katonásan rázzatok kezét, hadd érezze, hogy közétek tartozik!

★

1964 nyarán több bajtársunk hazalátogatott Magyarországra és Erdélybe. Az 1945 óta divatos csendőrüldözést velük szemben nem alkalmazták, mert szükségük volt a látogatók dollárjaira. Mi igazán örvendünk, ha odahaza valóban enyhülés és jobblét uralkodik, mert ezt sokat szenvedett népünk élvezi. Mi azonban nem felejtünk olyan könnyen, sőt! A jelen rezsim elődei 3 kormányunk 3 miniszterelnökét és összes miniszterét végezték ki „háborús és népellenes bűnösség” koholt vádjaival, ez és ezerre tehető a kivégzett csendőrök és honvédek száma csak azért, mert a válságban és a végveszélyben is hűséggel teljesítették azt a parancsot, amit a nemzet és törvényes kormánya rájuk bízott: a közbiztonság fenntartását, a hazá védelmét. Hazalátogató bajtársaink egyöntetű véleménye az, hogy otthon mérhetetlen a szegénység. Kettőt elismernek: a csonka országot tökéletesen felépítették, ma szebb, mint valaha. A bevezetett állami biztosítás következté-

ben régóta óhajtott nyugalom uralkodik az országban, senki se fél betegségtől, operációtól, gyermekszüléstől, tetemes gyógyszerzámlától, mert minden ingyenes mindenki számára és mindent az állam fizet! Ha nem jön a háború, ugyanezt a nemzeti kormányok is megvalósították volna. Szégyenteljes a jelen kormány magatartása abból a szempontból, hogy egyszerűen nem vesznek tudomást a csonka ország határain túl élő magyar milliokról! Az abortusz törvényével és ezzel csak a szláv gyűrűbe került magyarság sírját ássák. Magyarországon lakásinség uralkodik. Százekre rúg azok száma, kik többedmagukkal laknak városokban egy szobában a II. világháború vége óta. A két világháború között Magyarország volt Európa éléskamrája, mi élelmeztünk több százmillió embert. Ma Magyarország éheznek és külföldről importál élelmiszert. Lenin kolhozának csődje bebizonyosodott Magyarországon, a paraszt nem bolond dolgozni, ha nem az övé a föld és a jövedelem. A „jólét” bizonyosága volt az 1956-os nemzeti felkelés, mely elsöpörte a kommunizmust. Az éhinség és a kolhozbakényszerítés következtében százekre rúg az öngyilkosságba és örvetek házába került magyarok száma. Ha a régi rezsim „háborus és népellenes” volt, mit érdemelnek a II. világháború után szovjet segítséggel hatalomra jutott kommunista miniszterelnökök és miniszterek? 1956 egyszer már felelt!

★

1964. nyarán egy kanadai és egy németországi bajtársunk, kik már hazulról jó barátok, látogatást tettek Burgenlandban, Ausztria legkeletibb tartomá-

nyában, mely 1920-ig Magyarországhoz tartozott. Megfigyelésük szerint a magyar nyelvvel ma még boldogulni lehet az ősi magyar „gyepű” földjén. Igen sok faluban ma is 100%-os a magyar lakosság és magyar iskolában tanulnak a gyerekek, magyarul prédikál a pap a templomokban. Csak az államnyelv a német. A magyar lakosság megelégedett sorsával, mert túl a vasfüggönyön elviselhetetlen, a menekülők ezreitől hallják a „népi paradicsom”-ban uralkodó állapotokat.

Fenti két bajtársunk az Irottkőnél meglátogatta a vasfüggönnyt és a délutáni nyugalomban fényképfelvételeket készítettek a drótokról, az aknamezőről és az őrtornyokról, annak bizonyítására, hogy egy nemzetet műszaki zárral kell távol tartani Nyugattól, hogy kommunista maradjon.

★

Tóth Imre őrm. bajtársunk 50 holdas farmja Wellandon eladó. Az elmúlt évtizedben annyi kedves csendőrnapot és pikniket nyújtó farm cső kézen kelene maradjon! Az érdeklődők, kik életük végéig nyugodt megélhetést találhatnak a farmon, lépjenek sürgősen érintkezésbe Tóth Imre bajtársunkkal.

Gratulálunk Tóth Imre bajtársunknak családjára megérkezése alkalmából, kiket 15 évig nélkülözött! A felnőtt családtagok segítségével Tóth Imre nagyborszábas „Motel” üzletbe kezdett Ridgewaytől délre a 3. sz. országúton. Támogassuk ezt a derék magyar és cső családot!

★

A Bajtársi Levélben megjelenő személyi és általános hírek többnyire csak cső bajtársainkat érdeklik. Híreink nem

jelentenek katonai titkot, de azért arra ügyeljünk, hogy ne kerüljön a B. L. ellenségeink kezébe, kik azt ellenünk kihasználhassák!

★

A m. kir. Csendőrség létszáma 1944-ben 22.000 fő volt, méghozzá a megnagyobbodott középhatalom területén. 1948-ban a kommunista rendőrség létszáma meghaladta a 64.000 főt, méghozzá az újból megcsonkított országban!

A cső. fel. 1945 tavaszán kiadott statisztikák szerint 11.000 csendőr hiányzott az az ország területén dülő életre-halálra menő küzdelemben elvesztettük testületünk 50%-át és tisztikarunk 60 százalékát. Az a testület, mely ekkora áldozatot hozott hazájáért és a nyugati népek biztonságaért a bolsevizmus elleni küzdelemben, megérdemli a feltámadást egy erkölcsös és tisztességes világban. Bajtárs, bízva bizzál, higgy, hited fegyver a feltámadáshoz!

★

Magyarországi humor.

A kommunista agitátor a falun az öreg parasztot agitálja, hogy lépjen be a pártba és küzdjön a régi világ maradványai ellen. A régi világ fogyatékoságait magyarázva példának hozza fel az agitátor. „Nézze csak öreg barátom, mit szólna például akkor, ha most hirtelen két kakastollas csendőr lépne be az ajtón?” Az öreg paraszt megpödrí a bajszát és ezt mondja: „Hát én még csak-csak, de hát maga?” (FE)

★

„A liberalizmus az, amely nem tud különbséget tenni a Jó és a Rossz, az Igazság és Tévedés, az Igaz és a Hamis, a támadó háború és a törvényes véde-

lem között.” (Chan. Houche, l'archipetre de Bone en Algérie, le 13 mai 1962. (ÉF).

★

Bajtárs, olvasd, terjeszd a nemzeti irányú emigráns magyar sajtót!

Végy minden évben legalább 1 magyar könyvet és olvasd is azt el!

★

Nyílt levél vitéz Karsay Jenő alezredes úrhoz, a „Bajtársi Levél” alapítójához és 16 éven át volt szerkesztőjéhez:

Nagyságos és Nemzetes Alezredes Úr!

Most, amikor 16 éves állandó munka után a Bajtársi Levél szerkesztését és kiadását a kanadai fiatalabb bajtársaknak tetszik átadni, tessék megengedni nekünk, hogy vitéz Király Gyula ezredes úr után mi is üzenhessünk néhány szót.

Még jól emlékszem arra az időre, amikor a háborúvesztés utáni keserű és kilátástalan életünkben Németországban váratlanul egy sokszorosított kis lapot hozott a posta. A lapot nem ismertük, kíváncsian bontottuk fel és felvillanyozott érdeklődéssel olvastuk minden sorát. A Bajtársi Levél első száma volt, a Graz-i Asztaltársaság üzenete Ausztriából.

Először hihetetlennek tűnt, hogy van nekünk Bajtársak, kik még a veszélyes világban csendőr szellemtől duzzadó cikkeket írnak, hittel teli, bátorító üzeneteket küldenek s mint egy lánglelkű vezér a véres csatatéren az ütközet után, katonáit keresi vitéz Karsay Jenő alezredes . . .

Mint a Bajtársi Levél új szerkesztője és az első kanadai szám összeállítója, kiadója valóban meg tudom ítélni, mily óriási munka volt Alezredes Úr részé-

ről ezt a 18 oldalas lapot havonta megjelentetni, kiadni, kipostázni 1948 tavaszától kezdve 1964. szeptemberéig . . .

16 év óriási idő s a 16 év minden 12 hónapjában ott volt kezünkben a mi kis lapunk, összetartozásunk, nagy múltunk, jövőbeli reménységünk szelleme, az emigráns csendőr Bajtársi Levél . . .

Köszönjük Alezredes Urnak! Tudjuk, hogy voltak nehéz esztendőök, voltak közömbös, érdektelen, üres évek, anyagi nehézségek s a lap mégis jött! Felmérhetetlen nagy munka volt, emigráns hivatás volt! Köszönjük Hitvesének, Karsayné Nemzetes Asszonynak az önzetlen segítséget, a Zrínyi Ilonás magatartást!

Adjon a magyarok Istene Alezredes Urnak jó egészséggel teli hosszú esztendőket, hogy a Nemzetes Asszonnal együtt megérjék Hazánk újjászületését és a hazatérést! A zászlót mi továbbviszük.

Addig is kényelmes karosszékben ülve tessék olvasni az új kanadai Bajtársi Levélet és látni, hogy a fiatalabbak „nagy elődök útjain járnak!”

Kézcsókom tolmácsolását kérve maradok Alezredes Urnak igaz híve, tisztelője és

alázatos alattosa

Kövendy Károly szds sk.

a „Bajtársi Levél” új szerkesztője
Toronto, 1964. október 1.

★

Folytatásos közleményünk: „Tanyától az őrsig”, a következő számunkban folytatódik. A Bajtársi Levél anyaga e sorok írásakor útban van az Atlanti Óceánon Kanada felé. Az anyag megérkeztéig a jelen „kanadai szám”-ot adjuk.

Az USA-ban élő Bajtársaink figyelmét felhívjuk, hogy az amerikai elnökválasztás során Goldwater szenátorra szavazanak, ki a kampány során kapcsolatban áll több magyar nemzeti tömörüléssel és ismeretes azon programja is, hogy nem ismeri el a jelen „status quo”-t és rabnemzeteket fel fogja szabadítani a bolsevista megszállás alól.

★

A kérdések tisztánlátása céljából röviden összefoglaljuk a MKCSBK-nak, mint világszervezetnek összetételét és szervezetét.

Az MKCSBK VEZETŐJE, vitéz Király Gyula ezds úr.

Az MKCSBK VEZETŐSÉGE a külön körlevélben ismertetett 8 kanadai bajtárs, ők képezik a MKCSBK „igazgatóság”-át és a Bajtársi Levél szerkesztőségét. A vezetőség „elnök”-öt választott, ki az emigráns bajtársi munkát irányítja.

A MKCSBK VEZETÉSI BIZOTTSÁG-a jelenleg 35 tagból áll szerte az öt világrészben élő Bajtársaink közül. Ők írásban nyilvánítják véleményüket fontos kérdésekben, ők alkotják a „közgyűlés”-t.

MKCSBK TAGJAI pedig a 27 csoportba és több szórványba tömörült és a központtal csoportvezetőjük útján kapcsolatban álló „igen sok száz” Bajtársunk. A pontos létszámadatokat a csoportvezetőknek kérésre szívesen megadjuk.

Az MKCSBK tiszttségviselői jelenleg és a jövőben is önzetlenül, anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzik munkájukat. Az adminisztráció céljaira azonban semmiféle anyagi alap nem áll rendelkezésre. A vezetőség naponta levelek tömegét

kapja és válaszolja meg. Azon tehető
Bajtársak, kik a kanadai adminisztrációs
költségekhez hozzájárulni képesek, küld-
jék adományaitak címünkre: „MKCSBK”
Hungarian Veterans, P. O. Box 65, Is-
lington, Ontario, Canada.

(Köszönet az eddig befolyt adományok-
kért: brazíliai csoport, torontói csoport,
milwaukeei csoport, roubaixi csoport,
calgaryi csoport.)

★

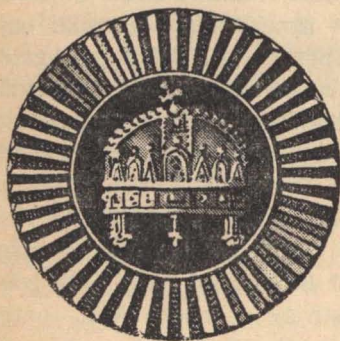
FONTOS: A MKCSBK vezetői soha
sem parancsolnak, sohasem rendelkez-
nek, csak kérnek! A csoportvezetők ma-

guk ismerik legjobban körülményeik-
adta munka és bajtársi életlehetősége-
ket.

★

Szomorú szívvel értesültünk, hogy
Tószegi Barna tőrm. bajtársunk (Toron-
to) súlyos operáción esett át és állapota
jelenleg is súlyos. Kérjük a Mindenhatót,
hogy adja vissza mielőbb egészségét fen-
ti derék Bajtársunknak!

Dr. Horváth Sándor szds Bajtársunk
is hosszú hónapokat töltött kórház-
híreink szerint már a gyógyulás út-
ján.

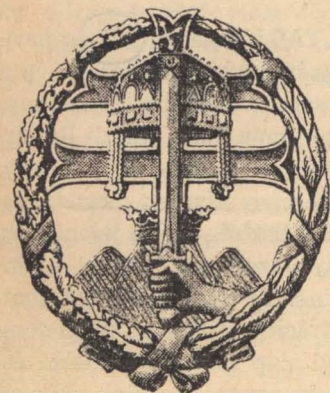
Bajtárs! Emlékszel erre a jelvényre? Ezt hord-
tad, mint járőrvezető szolgálataid során a régi
Magyarországon. Te voltál az államhatalom, a
Szent Korona képviselője, a rend és törvény őre,
a nemzet bizalmának letéteményese! Ezt a jel-
vényt a törvények és rendeletek alapján csak
járőrvezető és csak legénységi állományú csend-
őr viselhette!

Légy ma is a régi, jószándékú, nemesszívű,
segítőképz járőrvezető az emigrációban!

★

Tiszt Bajtársunk! Emlékszel még a régi au-
gusztus 20-ikára? Akkor viselted először a csa-
pattiszi jelvényt, mikor kardot rántva esküdtél
magyar hazád védelmére!

A régi ideálokat megszaggatta a véres háború
és annak elvesztése, a mérhetetlen sok keserű
csalódás új emigráns életed kiharcolásáig. Ma-
radj köztünk, légy továbbra is magyar életünk
tisztellett körülvelt tagja az emigrációban!
Végy részt a MKCSBK életében!

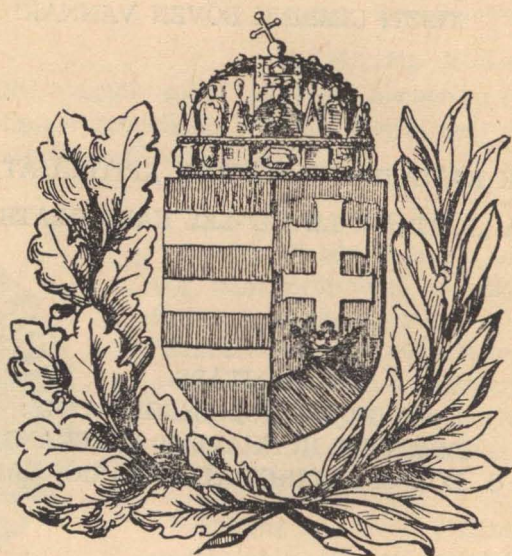

SEGÉLYEZÉSRE RÁSZORULÓ EURÓPAI ÉS HAZAI LEGÉNYSÉGI BAJTÁRSÁK
CIMEIT KÉRJÜK FELKUTATNI ÉS A KÖZPONTNAK BEKÜLDENI
TISZTI CIMEINK BŐVEN VANNAK!

KÉRJÜK BAJTÁRSAINK ÖSZINTE KRITIKÁJÁT, ÓHAJÁT
A „BAJTÁRSI LEVÉL”-LEL KAPCSOLATBAN!

BAJTÁRS!
EMIGRÁNS KÖZÖSSÉGED CIME:
„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA.

LEGUJABB HIR: A MKCSBK vezetőségének elnöke és a vezetőség rangidős
tthts-e 1964. október 11-én Clevelandban látogatást tett a „Csendőr Család” el-
nökénél. A látogatás során 3 óras igaz bajtársi megbeszélésen cserélték ki véle-
ményüket és minden remény megvan arra, hogy mint egy dicső régi nagy csa-
ládnak gyermekei, a celevelandi csendőr család együtt haladjon a MKCSBK-val.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Ámen.

AZ MKCSBK

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönnel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnepök) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alpból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll, 5% pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbarát, tartalékos csendőr bajtársainkból.

A BAJTÁRSI LEVÉL a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1949.

KIADJA a MKCSBK Vezetőség. SZERKESZTI a Szerkesztő és Sajtó Bizottság. Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

A CSENDŐR KARÁCSONYI AKCIÓRA, A SEGÉLYALAP JAVÁRA minden adomány, úgyszintén minden levél, cikk, javaslat, érdeklődés, közlemény a következő címre küldendő:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kandai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.